

vedsagen kunne træffes ad Frivillighedens og Overenskomstens og ikke ad Tvangens Vej.

Konventionen har været forelagt Arbejdstidskommissionen af 1919, som har afgivet en ret omfangsrig og meget læseværdig Betænkning. Det fremgaar af denne Betænkning, at selv om 8 Timers Arbejdsdagen i Princippet er blevet anerkendt af Konferencen i Washington, staaer man dog i adskillige Lande overvejende og afventende overfor, om man skal give Overenskomsten Lovskraft, og det blev oplyst paa Industrimødet forleden, at det eneste Land, der til Dato har stadfæstet de vedtagne Konventioner, er Grækenland. I de andre Lande spores der en vis Tøven, en vis Ængstelse for at gøre Overenskomsterne til Lov, og paa Steder, hvor man allerede har gennemført 8 Timers Arbejdsdagen, søger man saa vidt muligt at begrænse dens Virkninger ved Undtagelsesbestemmelser og Fortolkninger. Jeg vil slet ikke tale om Rusland, der jo ikke er Medlem af Folkeforbundet, og hvor Forholdene er rent fortvivlede; dér har man prøvet 8 Timers Arbejdsdagen og med et meget sørgeligt Resultat. Ved Dekret af 13. Februar 1920 blev Loven atter ophævet, og man indførte 10 Timers Arbejdsdag, i visse Fag 12 Timers Arbejdsdag. Selv den ugentlige Hviledag er afskaffet i det Land, hvor man jo har prøvet det rødeste af alle røde Regimenter i Verden. Men hvad der betyder meget mere, er, at England stiller sig afventende. Japan faar efter Konventionen Tilladelse til en Arbejdstid paa 57 Timer om Ugen. Amerika er slet ikke med. Frankrig har allerede for et Aarstid siden gennemført en Lov om 8 Timers Arbejdsdag, men dens praktiske Gennemførelse er blevet overdraget Administrationen. Nu staaer der Strid om, hvorvidt Loven skal føres ud i Livet eller ej, og det er blevet overdraget en Kommission at undersøge Virkningerne af 8 Timers Arbejdsdagen. Hvis man i Frankrig har de samme Erfaringer med Hensyn til Kommissioners Arbejde, som vi har her i Danmark — Postsparekommissionen og enkelte andre Kommissioner fra regnet som hæderlige Undtagelser —, tror jeg, det vil vare et Stykke Tid, inden man i Frankrig faar Loven ført ud i Praksis. I Belgien har man ligesom hos os forelagt et Lovforslag, men Rigsdagen har ikke vedtaget det. Derimod er 8 Timers Arbejdsdagen ogsaa som hos os ved frivillige

Overenskomster vedtaget i en Række Virksomheder.

Hvad jeg her har fremført, tyder, synes jeg, klart og tydeligt paa, at vi absolut ikke skal forhaste os paa dette Omraade. Saa længe de store Lande ikke er gaaet foran, saa længe vi ikke har faaet Ensartethed i dette Spørgsmaal, vilde det være aldeles uforsvarligt, ja, i højeste Grad letsindigt, om Danmark gav sig i Kast med et saa farligt Eksperiment, som den lovbundne Gennemførelse af 8 Timers Arbejdsdagen vilde være. Vor Stilling i Kapløbet kan være haard nok endda. De store Lande, som vi skal konkurrere med, har de Raavarer, som vi mangler, og som vi tidt maa købe til kunstigt opskruede Priser. Det forekommer mig, at Arbejdstidskommissionens Mindretal har saa fuldkommen Ret, naar det i sin Betænkning skriver, at selv om alle Lande gennemførte en bestemt Arbejdstid, vilde vi netop paa Grund af Mangelen paa Raastoffer dog ikke være stillede lige med de Nationer, med hvilke vi skal konkurrere.

Maa jeg i øvrigt om selve 8 Timers Arbejdsdagen sige, at jeg synes, man tager alt for dogmatisk paa dette Forhold. Jeg erkender fuldt ud, at for den Arbejder, der Time efter Time skal staa bøjet over sin Maskine, er 8 Timers Arbejdsdag mere end nok, maaske endog i mange Tilfælde for meget, og jeg ser ogsaa godt Betydningen af, at man giver Arbejderen tilstrækkelig Frihed, f. Eks. til, at han kan arbejde i sin Kolonihave. Det er jo en stor Lykke for vort Land, at vi rundt omkring vore Provinsbyer har faaet disse mange smaa Haver, men Arbejdet dér blev dog ogsaa udført, inden vi fik 8 Timers Arbejdsdagen gennemført, og jeg tror nok, at der er adskillige unge Arbejdere, som i Øjeblikket har mere Frihed, end de har godt af, og som i alt Fald ikke benytter Friheden paa rette Maade. Men det gale ved det hele er efter min Mening, at man gør 8 Timers Arbejdsdagen til en Regel og Maalestok, som skal anvendes paa alle Forhold. Det er efter min Mening taabeligt og hemmende for al sund Foretagsomhed. Der maa dog tages Hensyn til Arbejdets Art, og der maa tages Hensyn til, om Arbejdet er effektivt eller ej. Der er jo en Række Virksomheder, hvor man overhovedet ikke kan gennemføre 8 Timers Arbejdsdagen, hvor den praktisk talt vil være uigennemførlig. Jeg kan nævne f. Eks. Landbrug og Fiskeri og en Række